

जन्तुनी, स्त्री, (जन्तु + टित्वात् ङीप् ।) विड-
ङ्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

जन्तुनाशनं, स्त्री, (जन्तून् क्रिमिन् नाशयतीति ।
नश + शिच् + ल्युः । यद्वा, जन्तूनां नाशनं
विनाशो यस्मादिति ।) हिङ्गु । इति राज-
निर्घण्टः ॥

जन्तुपादपः, पुं, (जन्तुप्रधानः पादपः ।) कोषाक्ष-
ट्त्वः । इति राजनिर्घण्टः ॥

जन्तुफलः, पुं, (जन्तवः कौटाः फले यस्य ।)
उडुम्बरः । इत्यमरः । २ । ४ । २२ ॥ (पर्यायो-
ऽस्य यथा,—

“उडुम्बरो जन्तुफलो यद्वाङ्गो हेमदृग्धकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

जन्तुमारी, स्त्री, (जन्तून् क्रिमिन् मारयतीति । जन्तु
+ ऋ + शिच् + “कर्मण्यण्” ३ । २ । १ । इत्यण् ।
ततो ङीप् ।) निम्बकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

जन्तुला, स्त्री, (जन्तून् कौटान् लाति आददा-
तीति । ला + कः ।) काष्ठलक्षणम् । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

जन्तुहत्वी, स्त्री, (हन्तीति । हन् + षच् स्त्रियां
ङीप् । ततो जन्तूनां हत्वी नाशिका ।) विड-
ङ्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

जन्म, [नृ] स्त्री, (जायते इति । जन + “सर्वधातुभ्यो
मनिन् ।” उणां । ४ । १४४ । इति मनिन् ।)
उत्पत्तिः । आद्यच्छसम्बन्धः । इति तिथि-
तत्त्वभाष्यप्रकरणे यावत्तम् । तथा च ।

“अध्वस्तक्षययोगस्य क्षययोगो जनिर्मता ।”
इति सामान्यलक्षणाग्रये शिरोमणिधृतोदय-
नाचार्यकारिका ॥ तत्पर्यायः । जनुः २ जन-
नम् ३ जनिः ४ उडुवः ५ । इत्यमरः । १ । ४ । २० ॥

जन्मम् ६ जनो ७ । इति भरतः ॥ प्रभवः ८
भावः ९ भवः १० सम्भवः ११ जनः १२ प्रज-
ननम् १३ । इति शब्दरत्नावली ॥ जातिः १४ ।
इति जटाधरः ॥ तच्च शुभाशुभकर्मणा भवति ।
यथा, ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसंख्ये ।

“शुभानामशुभानाञ्च कर्मणा जन्म जायते ।
पुराणेषु च सर्वत्र नान्यत्र भुङ्क्ते जनाः ॥” ॥
तस्य क्रमो यथा,—

“ऋतौ विकाशे भवति योनिः कमलवत् सदा ।
गर्भाग्रयस्ततः शुक्रं घृते रक्तसमन्वितः ॥
अन्यत्र काले सुकुला योनिर्भवति योषिताम् ।
सृष्टं शुक्रमतो योनौ नैति गर्भाग्रयं शनैः ॥
ऋतावपि च योनिश्चेद्वातपित्तकफाहता ।
भवेत्तदा विप्रेषत्वं नैव तस्यां प्रजायते ॥
ऋतुकाले यदा शुक्रं निर्दोषं योनिर्स्थितम् ।
तदा तद्वायुना सृष्टं स्त्रीरक्तैर्नैकतां व्रजेत् ॥
निषेकं मानवं स्त्रीणां बीजं प्राप्तं रजस्थथ ।
सुक्तमात्रेणैव नरकात् स्वर्गाद्वापि प्रपद्यते ॥
विसर्गकाले शुक्रस्य जीवः करणसंघटः ।
धृत्वा प्रविशति योनिं कर्मभिः स्वैर्निर्घोषितः ॥
तच्छुक्ररक्तमेकस्यमेकाहात् कलनं भवेत् ।
पञ्चरात्रेण कलनं बुद्बुदाकारतां व्रजेत् ॥

बुद्बुदः पञ्चरात्रेण मांसपेयी भवेत्ततः ।
द्विसप्ताहाद्भवेत् पेयी रक्तमांसचिता इडा ॥
बीजस्थैवाङ्कुराः पेभ्याः पञ्चविंशतिराक्षतः ।
भवन्ति मांसमात्रेण पञ्चधा जायते पुनः ॥
ग्रीवा शिरश्च कण्ठश्च एष्टवंशस्तथोदरम् ।
पाणिपादं तथा पाश्वं कटिमात्रं तथैव च ॥
मांसद्वयेन सर्वान्णि क्रमशः सम्भवन्ति हि ।
त्रिभिर्भासेः प्रजायन्ते सर्वाङ्गाङ्कुरसन्धयः ॥
मासेष्वतुर्भिरङ्गुल्याः प्रजायन्ते यथाक्रमम् ।
स्थैर्यं चतुर्थे चाङ्गानां पञ्चमे शोणितोद्भवः ॥
सुखं नासा च कर्णौ च जायन्ते मासि पञ्चमे ।
घृते बलस्य वर्णस्य नखलोन्नाश्च सम्भवः ॥
दन्तपंक्तिस्तथा गुह्यं जायन्ते च नखाः पुनः ।
कार्ययोश्च भवेच्छिद्रं घण्टासाध्यन्तरेण च ॥
पायुर्मूत्रसुपस्थश्च नाभिश्चैवोपजायते ।
सन्धयो ये च गान्धेयु जायन्ते मासि सप्तमे ॥
मनस्तु चेतनायुक्तो नाडीसायुसिरास्ततः ।
सप्तमे चाष्टमे चैव लङ्कांससृष्टिमानपि ॥
अङ्गप्रत्यङ्गसम्युग्णः शिरःकेशसमन्वितः ।
विभक्तावयवः स्रष्टः पुनर्भासाष्टमेन च ॥
नवमे दशमे मासि प्रबलैः सृष्टिमास्रतेः ।
निःसार्यते वाण इव जन्तुश्चिद्रेण सन्ध्वरः ॥
मनसश्चलत्वेन यदा गर्भस्थितिर्भवेत् ।
तदा विकृतिरूपेण पापात्मा हि प्रजायते ॥
पुष्टदयं समासाद्य यदा वहति मासतः ।
तदा प्रकृते पापिष्ठान् घण्टान् कर्मवह्निष्कृतान् ॥
मातरक्तोत्तरा नारी पितुः शुक्रोत्तरो नरः ।
उभयोर्बीजसामान्ये जायते वै नपुंसकम् ॥”
अन्यत्र ।

“विषमायां तिथौ चिन्मं कुर्वाहीजन्तु कन्यकाम् ।
समायां पुरुषं नूनं केचिदाहुर्मनीषिणः ॥
वासान्नेन भवेन्नारी दक्षिणेन पुमान् भवेत् ।
रक्ताधिक्ये मातृरूपं रेतोऽधिक्यं तु पैलकम् ॥
शुक्रप्रोषितसङ्घाते वायुना च द्विधा कृते ।
यमौ स्थातां चिद्या चेति चतुर्धा बहुधापि वा ॥
ततो हीनाधिक्यङ्गुलजवामनकादयः ।
जायन्ते सर्पकुण्डला विकृतात्याश्च योनयः ॥”
तथा च सारकालिकायाम् ।

“गर्भात् कोटिगुणं दुःखं योनियन्मनिपीडने ।
संशुद्धां तस्य जठराज्यायमानस्य देहिनः ॥
जायमानः पुरीषाहृष्टश्चशुक्राविलाननः ।
प्राजापत्येन वातेन पौत्रमानाश्विनवन्धनः ॥
अधोमुखो वै क्रियते प्रबलेः सृष्टिमास्रतेः ।
क्षेत्रान्निष्क्रान्तिमायाति जठराब्जातुरातुरः ॥
ततस्तं वैष्णवी माया समास्क्रन्दति मोहिनी ।
तथा विमोहितालीसौ ज्ञानभंशमवाप्नुयात् ॥
दृष्टमात्रस्य घोरश्च च्वरः ससुपजायते ।
तेन च्वरेण महता महामोहः प्रजायते ॥
कण्टकेरिव द्विभाङ्गः क्रकचेरिव दारितः ।
पूतिग्रन्थान्निपतितो घरग्यां क्रिमिको यथा ॥
दृङ्बुसुष्यापरीताङ्गः क्वचित्सृष्टति वा रटन् ।
विषमभक्षणाद्यथ गतज्ञानः समाचरेत् ॥

कण्डूयनेऽपि चाशक्तः परिवर्त्तेऽप्यनीश्वरः ।
ज्ञानपानादिकाहारमध्याप्नोति परेच्छया ॥
अशुचिः संस्तरे सूक्ष्मकौटदंशादिभिस्तथा ।
भक्ष्यमाणोऽपि नैवैषां समर्थो विनिवारणे ॥
केन बन्धनबद्धोऽहं कारणं किमकारणम् ।
किं कार्यं किमकार्यं वा किं वाच्यं किञ्च नोच्यते ॥
कोऽधर्मः कश्च वै धर्मः कस्मिन् वा वर्त्तते कथम् ।
किं कर्त्तव्यमकर्त्तव्यं किं वा किं गुणदोषवत् ॥
संशुद्धस्य सृष्टिभंशः शीघ्रं संजायते पुनः ।
रतिः संजायते तूर्णं जन्तोस्तत्रैव जन्मनि ॥
रक्तो मृदुश्च लोकोऽयमकार्यं सम्युवर्त्तते ।
देही देहं परिवर्त्त्य नैन्द्रस्थानमपीच्छति ॥
तस्मात् कौटोऽपि जन्तूनां सुखदो जायते भ्रष्टम् ।
न चात्मानं विजानाति न परं न च देवतम् ॥
न शब्दोति परं श्रेयः सति चक्षुषि नेच्छते ।
बुद्धौ सर्वा न जानाति बुध्यमानो बुधैरपि ॥
संसारे लिङ्गयते तेन रामलोभवशानुगः ॥”
इति सुखबोधः ॥

जन्मं, स्त्री, (जायते इति । जन + बाहुलकात्
मन् ।) उत्पत्तिः । “अनन्तरं नाश्नीति मप्रत्यये
जन्म मदन्तश्च । जन्ममदन्तमपीदुणादाविति
सुकुटः । जन्मे पञ्चनवस्थिते कलहरिपुभयमिति
व्योतिषे ।” इत्यमरटीकायां भरतः ॥

जन्मकौलः, पुं, (जन्मनः कौल इव । विष्णुसेव-
नेन हि जन्माभावात् तथालम् ।) विष्णुः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

जन्मदः, पुं, (जन्म ददातीति । जन्म + दा + “आतो
ऽनुपसर्गे कः ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।)
पिता । इति शब्दरत्नावली ॥

जन्मवर्त्म, [नृ] स्त्री, (जन्मन उत्पत्तवर्त्म पन्थाः ।)
योनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

जन्मान्तरं, स्त्री, (जन्मनः अन्यन्तरम् ।) परलोकः ।
इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । भावान्तरम् २
प्रेत्य ३ अस्तुच ४ । इत्यमरः ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ पर्वणि ।

“नूनं जन्मान्तरकृतं पापमाचरितं महत् ॥”
अन्यत् जन्म । मयूरवंसकादिवत् समासः ।
पुनर्जन्म । यथा, पञ्चतन्त्रे । २ । १५ ।
“वरं प्राणपरित्यागो न वियोगो भवादृष्टैः ।
प्राणा जन्मान्तरे भूयो न भवन्ति भवद्विधाः ॥”
जन्माष्टमी, स्त्री, (जन्मनः श्रीकृष्णोत्पत्तेरष्टमी
तिथिः ।) भाद्रकृष्णाष्टमी । सा च श्रीकृष्णस्य
जन्मतिथिः । सा तु मुख्यचान्द्रस्य आवणस्य
कृष्णाष्टमी गौणचान्द्रस्य भाद्रस्य । तत्र
श्रीकृष्णस्य जन्मकालो यथा, ब्रह्मपुराणे ।
“अथ भाद्रपदे मासि कृष्णाष्टम्यां कलौ शुगे ।
अष्टाविंशतिमे जातः कृष्णोऽसौ देवकीसुतः ॥”
विष्णुपुराणे महामायां प्रति भगवद्वाक्यम् ।
“प्राष्टकाले च नभसि कृष्णाष्टम्यां महानिशि ।
उत्पत्स्यामि नवम्यान्सु प्रसूतिं त्वमाभासि ॥
आवणे वा नभस्य वा रोहिणीसहिताष्टमी ।
यदा कृष्णे नरेर्लब्धा सा जयन्ती प्रकीर्त्ता ॥”